

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 4Tos/106/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4413010198
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 09. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Adriana Némethová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2013:4413010198.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Adriany Némethovej a členov senátu JUDr. Zity Matyóovej a JUDr. Jána Bernáta, v trestnej veci odsúdeného K. R. , pre zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona k § 172 odsek 1 písmeno c/, písmeno d/ Trestného zákona, o sťažnosti odsúdeného K. R. (ďalej len „odsúdený“) proti uzneseniu Okresného súdu Nové Zámky z 20.06.2013, sp. zn. 3Nt/14/2013, na neverejnom zasadnutí konanom v Nitre 17.09.2013, takto

rozhodol:

Podľa § 194 odsek 1 písmeno b/ Trestného poriadku sa zrušuje napadnuté uznesenie a súdu prvého stupňa sa ukláda, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

odôvodnenie:

Okresný súd Nové Zámky (ďalej len „súd I. stupňa“) konajúci na verejnom zasadnutí v senáte, napadnutým uznesením podľa § 399 odsek 2 Trestného poriadku zamietol návrh odsúdeného na obnovu konania vo veci Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 1T/66/2010.

Súd prvého stupňa napadnuté uznesenie odôvodnil tým, že zväžil okolnosť ohľadne uloženia nepodmienečného trestu odňatia slobody, keďže odsúdený sa svojím návrhom domáhal uloženia trestu v nižšej výmere. Dospel k záveru, že pokiaľ ide o trest odsúdenému uložený citovaným rozsudkom v trvaní 9 rokov, je primeraný vzhľadom k závažnosti trestnej činnosti, pretože v prípade, ak by nebola použitá asperačná zásada pri ukladaní trestu, súd u odsúdeného nevzhladol žiadnu poľahčujúcu okolnosť a odsúdený naplnil len znaky skutkovej podstaty priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písmeno m/, písmeno h/ Trestného zákona a po takto vyhodnotených priťažujúcich a poľahčujúcich okolností, súd ukladal obžalovanému úhrnný trest v upravenej trestnej sadzbe 6-10 rokov. Preto trest uložený odsúdenému v trvaní 9 rokov, vzhľadom na závažnosť konania, obdobie páchania trestnej činnosti, je trestom primeraným a jeho návrh na obnovu konania ako nedôvodnú zamietol.

Proti tomuto uzneseniu, ihneď po jeho vyhlásení, podal sťažnosť odsúdený, ktorú odôvodnil tým, že obnovu konania dával na základe nálezu Ústavného súdu o zrušení asperačnej zásady a práve nález Ústavného súdu je dôvodom, aby obnova konania bola povolená a aby rozsudok okresného súdu bol zrušený. Prečin, pre ktorý mu okresný súd trest asperoval mu bol amnestiou prezidenta amnestovaný.

Nadriadený súd, ktorému súd prvého stupňa predložil prejednávajúcu vec na rozhodnutie o sťažnosti odsúdeného, pri rozhodovaní o nej podľa § 192 odsek 1 písmeno a/, písmeno b/ Trestného poriadku preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému tento sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce tomuto výroku napadnutého uznesenia a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného je dôvodná, avšak nie z dôvodov uvádzaných odsúdeným v dôvodoch sťažnosti a rozhodnutie súdu I. stupňa je predčasné.

Naviac odôvodnenie uznesenia súdu I. stupňa je v rozpore a nezodpovedá ustanoveniu § 176 odsek 2 Trestného poriadku, v zmysle ktorého v odôvodnení uznesenia treba uviesť najmä skutočnosti, ktoré sa považujú za dokázané, dôkazy, o ktoré sa skutkové zistenia opierajú, úvahy, ktorými sa rozhodujúci orgán spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, ako aj právne úvahy, na ktorých základe podľa príslušných ustanovení zákona posudzoval dokázané skutočnosti.

Súd I. stupňa odôvodnil primeranosť trestu uloženého odsúdenému a tým aj nesplnenie podmienok na povolenie obnovy konania tým, že v prípade, ak by nebola použitá asperačná zásada pri ukladaní trestu, odsúdený splnil priťažujúce okolnosti podľa § 37 písmeno m/, h/ Trestného zákona a súd by mu ukladal súhrnný trest v upravenej sadzbe 6 až 10 rokov. Tieto zistenia súdu I. stupňa však nezodpovedajú vykonanému dokazovaniu a stavu veci.

V prvom rade je potrebné uviesť, že aj po náleze Ústavného súdu SR sp. zn. P1.ÚS 106/2011 (ďalej len „nález“) týmto nedošlo k úplnému zrušeniu ustanovenia § 41 odsek 2 Trestného zákona a v prípade odsúdeného aj v prípadne obnovenom konaní by tomuto bolo potrebné ukladať trest odňatia slobody podľa ustanovenia § 41 odsek 2 Trestného zákona, teda podľa tzv. asperačnej zásady, pretože odsúdený bol uznaný vinným za dva úmyselné trestné činy, z ktorých jeden je zločinom a sú spáchané dvoma skutkami. Použitím asperačnej zásady pri ukladaní trestu by došlo u odsúdeného k úprave trestnej sadzby a to hornej hranice trestnej sadzby zvýšením o jednu tretinu. Nie je preto pravdou, že by horná hranica zákonnej trestnej sadzby u odsúdeného bola 10 rokov tak, ako to vyjadril súd I. stupňa v odôvodnení napadnutého uznesenia.

Ďalej súd I. stupňa konštatuje, že odsúdený naplnil znaky skutkovej podstaty priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písmeno m/, h/ Trestného zákona. Okrem nepresného vyjadrenia (skutková podstata priťažujúcej okolnosti sa v Trestnom zákone nenachádza) súd I. stupňa neodôvodnil, z akého dôvodu by bolo v prípadnom obnovenom konaní odsúdenému odôvodnené priznať citované priťažujúce okolnosti.

Pokiaľ ide o predchádzajúce odsúdenia odsúdeného, z odpisu z registra trestov krajský súd zistil, že v prípade odsúdenia trestným rozkazom Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 2T/180/08 bol odsúdený účastný amnestie s účinkom zahľadania a na odsúdeného sa hľadí v danom prípade, akoby nebol odsúdený. Tak tomu je aj v prípade odsúdenia Okresným súdom Nové Zámky z 18.12.2003, sp. zn. 2T/194/03 a odsúdenia Okresným súdom Komárno z 09.11.1994, sp. zn. 4T/29/94. Pokiaľ ide o odsúdenie Mestským súdom Brno zo 16.07.2009, sp. zn. 90T/81/2009, krajský súd poukazuje síce na ustanovenie § 7b odsek 2 Trestného zákona, ktorý bol doplnený zákonom č. 334/2012 Z. z., podľa ktorého sa právoplatné odsúdenie súdom iného členského štátu Európskej únie v trestnom konaní zohľadní rovnako, ako keby bolo vydané súdom Slovenskej republiky, avšak je potrebné poukázať aj na ustanovenie § 438e Trestného zákona, podľa ktorého sa na odsúdenie súdom iného členského štátu Európskej únie podľa § 7b odsek 2 Trestného zákona neprihliada, ak nadobudlo právoplatnosť pred 01. januárom 2013. V zmysle týchto ustanovení Trestného zákona by potom nebolo možné prihliadnuť na odsúdenie Mestského súdu Brno a nebolo by možné konštatovať u odsúdeného splnenie priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písmeno m/ Trestného zákona. Opačne by bolo tomu v tom prípade, pokiaľ by rozhodnutie Mestského súdu Brno bolo uznané na území Slovenskej republiky v riadnom uznávacom konaní podľa Trestného poriadku. Dané je však možné zistiť iba postupom podľa § 488a odsek 2 Trestného poriadku (opätovne ide o doplnené ustanovenie zákonom č. 334/2012 Z. z.) a v tomto smere je potrebné dokazovanie doplniť.

Pokiaľ mal súd I. stupňa za preukázané konštatovanie priťažujúcej okolnosti u odsúdeného podľa § 37 písmeno h/ Trestného zákona, bolo by potrebné v prípadne obnovenom konaní postupovať podľa § 38 odsek 4 Trestného zákona a zvýšiť dolnú hranicu zákonnej trestnej sadzby u odsúdeného o jednu tretinu, čo opätovne nezodpovedá spodnej hranici zákonnej trestnej sadzby tak, ako ju vyjadril súd I. stupňa v odôvodnení napadnutého uznesenia (6 rokov). Taktiež by sa musel súd I. stupňa vysporiadať aj so splnením podmienok ustanovenia § 38 odsek 7 Trestného zákona a odôvodniť, z akého dôvodu pri použití asperačnej zásady použil, resp. nepoužil aj ustanovenie § 38 odsek 4 a 6 Trestného poriadku. A v neposlednom rade by mal v súlade s citovanými ustanoveniami Trestného zákona riadne určiť a vyjadriť výmeru trestnej sadzby, v akej by mal odsúdenému, v prípadnom obnovenom konaní, súd I. stupňa ukladať trest a až následne vyhodnotiť, či trest uložený odsúdenému rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky z 25.11.2010, sp. zn. 1T/66/2010 v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre z 27.01.2011, sp. zn. 4To/76/2010 je trestom primeraným a teda splnenie podmienok uvedených v ustanovení § 394 odsek 1 Trestného poriadku.

Podľa § 194 odsek 1 písmeno b/ Trestného poriadku ak nezamietne nadriadený orgán sťažnosť, zruší napadnuté uznesenie, a ak je podľa povahy veci potrebné nové rozhodnutie, uloží orgánu, proti ktorého

rozhodnutiu sťažnosť smeruje, aby vo veci znovu konal a rozhodol, s výnimkou rozhodovania o sťažnosti proti rozhodnutiu o väzbe podľa § 72 odsek 1 písmeno a/, písmeno d/ a písmeno f/, rozhodovania o sťažnosti proti rozhodnutiu o väzbe, ak súd prvého stupňa rozhodol o väzbe po podaní obžaloby alebo návrhu na schválenie dohody o vine a treste podľa § 76 odsek 3 alebo 4, rozhodovania o sťažnosti proti rozhodnutiu o pokračovaní v ochrannom liečení, prepustení z ochranného liečenia alebo ukončení ochranného liečenia, ak predseda senátu rozhodol pred ukončením výkonu trestu podľa § 446a odsek 3 alebo odsek 4 a rozhodovania o sťažnosti proti rozhodnutiu o návrhu na umiestnenie odsúdeného v detenčnom ústave podľa § 462.

Zo všetkých, vyššie uvedených dôvodov, nadriadený súd na podklade sťažnosti odsúdeného napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa podľa § 194 odsek 1 písmeno b/ Trestného poriadku zrušil a súdu prvého stupňa uložil, aby vo veci znovu konal.

Poučenie:

: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok (§ 185 odsek 2 veta druhá Trestného poriadku).